

Introducere

Aceasta este transcrierea cuvânt cu cuvânt a unei conversații sacre. Este o conversație cu Dumnezeu despre a fi Acasă cu Dumnezeu. Este ultimul episod al unui dialog extraordinar, ce se întinde pe aproape 3 000 de pagini, în 9 cărți, scrise de-a lungul a 11 ani, și în care sunt atinse toate aspectele vieții umane. Dialogul de față explorează multe domenii ale experienței umane și, în mod special, un domeniu cu o profunzime mai mare ca niciodată: moartea și procesul de a muri, precum și viața de după moarte.

Discuția se aventurează, de la un punct, într-un teritoriu ce se întinde până la cea mai îndepărtată frontieră a spiritualității: cosmologia întregii vieți. Ea oferă o perspectivă care taie respirația asupra Realității Ultime, prezentată prin metaforă. Revelează, într-un limbaj simplu și accesibil, motivul și scopul vieții, căi prin care oamenii pot obține cea mai mare bucurie, natura călătoriei în care ne-am îmbarcat cu toții și extraordinarul sfârșit al acestei călătorii, un sfârșit care se dovedește a nu fi deloc sfârșit, ci un interludiu extatic, într-o experiență glorioasă care continuă și a cărei întregă descriere zguduie imaginația.

Acest dialog este circular. El țâșnește înainte în spirale, spre locuri uimitoare, noi și niciodată descrise până acum, apoi sare înapoi la lucruri cunoscute, pentru a se asigura că următoarea explorare care uluiește mintea va începe pe o fundație solidă.

Dacă vei avea răbdare cu această carte și, de altfel, și cu viața ta, vei fi răsplătit din plin.

Mesajul din *Acasă cu Dumnezeu* se poate să fie unul dintre cele mai pline de speranță și de ajutor pe care le-a primit vreodată omenirea.

Este important să înțelegi cum ai ajuns tu la această conversație. Dacă te gândești că ai ajuns la ea printr-o întâmplare, vei rata măreția a ceea ce se petrece cu tine chiar acum.

Sufletul tău te-a adus la această conversație așa cum te-a ghidat spre orice altă conversație cu Dumnezeu pe care ai avut-o vreodată, sub orice formă ar fi fost ea. El a reușit să plaseze aceste pagini în fața ta. O serie întreagă de circumstanțe au fost, chiar în acest moment, interconectate într-un mod precis, la timpul exact, pentru ca tu să fii atras delicat spre cuvintele pe care le găsești aici – și doar intervenția Sinelui tău cel mai înalt a putut produce asemenea evenimente cu atât de puțin efort. Dacă acest lucru îți este clar, vei auzi aceste cuvinte într-un mod cu totul deosebit.

Ai fost atras aici deoarece Universul a înțeles că tu ai cerut, în tăcere, răspunsuri la întrebări puse de toate ființele umane. Ce se petrece, de fapt, în această viață și ce va fi când ea va lua sfârșit? Ne vom reuni cu cei dragi care au plecat înaintea noastră? Va fi Dumnezeu acolo, să ne întâmpine? Va exista o zi a judecății? Ne vom confrunta cu posibilitatea unei damnări veșnice? Ni se va permite

să ne strecurăm în Paradis? Vom afla măcar ce se petrece după ce murim? Dar oare se va petrece ceva?

*

În răspunsurile la aceste întrebări se ascund implicații enorme pentru fiecare ființă umană. Ne-am trăi noi viața altfel dacă am ști aceste răspunsuri? Eu cred că da. Ne-ar fi mai puțin teamă să trăim așa cum ne-am dorit întotdeauna – fără frică, plini de iubire – dacă ne-ar fi mai puțin teamă de moarte? Cred că răspunsul este da.

Mă doare inima când știu că atât de mulți oameni se simt înfricoșați pe măsură ce li se apropie momentul de trecere în lumea următoare, fără să mai punem la socoteală cât de frică le este în aceasta. Viața e menită să fie o continuă bucurie, iar moartea este un moment de încă și mai mare bucurie, când ar fi minunat dacă oamenii ar putea găsi doar pacea și ar avea așteptări pline de fericire.

Ca mama mea. Ea a murit complet împăcată. Tânărul preot care i-a dat ultima împărtășanie a ieșit din cameră șoptind: „Ea m-a consolat pe mine.“

Mama a avut o credință neșrămutată că pășea în brațele Lui Dumnezeu. A știut ce înseamnă viața și a știut și ce nu însemna moartea. Viața însemna pentru ea să dai tot ce ai tuturor celor pe care îi iubești – fără ezitări, fără întrebări, fără limite. Moartea nu însemna că ceva se închide, ci că totul se deschide. Îmi amintesc că obișnuia să spună: „Când o să mor, să nu fii trist. Dansează pe mormântul meu!“ Mama a simțit mereu că Dumnezeu i-a fost alături pe tot parcursul vieții ei – și exact acolo urma să fie și la moarte.

Dar ce să spunem despre cei care își imaginează că trăiesc și mor fără Dumnezeu? Pentru ei, viața poate fi